

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **J. K.,** proti žalovanému **Ministerstvu dopravy**, se sídlem v Praze 1, nábř. Ludvíka Svobody 12, v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ve věci uložení pouty,

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2001 č. j. 24114/01-110, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 6. 2000 č. j. MHMP-6281/2000/DOP-03/R-Mo tak, že za porušení citovaných ustanovení zákona č. 111/1994 Sb. ve znění pozdějších předpisů mu byla uložena pokuta ve výši 75 000,- Kč. V odůvodnění žalovaný uvedl, že při kontrolách provedených v období od 6. 3. do 4. 5. 2000 bylo se žalobcem jako provozovatelem T. S. zahájeno správní řízení, neboť bylo zjištěno porušování citovaného zákona. Protože rozhodnutím správního orgánu I. stupně vycházelo z právní úpravy zákona č. 111/1994 Sb. ve znění pozdějších předpisů a z jeho prováděcí vyhlášky č. 187/1994 Sb. a v mezidobí došlo ke změně právních předpisů, musel žalovaný na tuto změněnou právní úpravu reflektovat, a to bylo také důvodem změny napadeného rozhodnutí.

V podané žalobě žalobce namítal, že proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy o uložení pokuty podal dne 15. 6. 2000 odvolání, o kterém bylo v odvolacím řízení rozhodnuto dne 12. 7. 2001, z čehož vyplývá, že nebylo rozhodnuto ve lhůtě 30-ti, popřípadě 60-ti dnů tak, jak je stanoveno v § 49 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a žalobce nebyl jako účastník řízení vyrozuměn o prodloužení lhůty.

Žalovaný ve vyjádření vyslovil nesouhlas s právním názorem žalobce, i když si je vědom toho, že v případě odvolání žalobce nebylo rozhodnuto v zákonem stanovené lhůtě. Vyjádřil lítost nad uvedeným nedostatkem, ale na druhé straně zdůraznil, že nesprávný úřední postup žalovaného neměl v žádném případě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Z toho důvodu navrhl zamítnutí žaloby.

Protože Vrchní soud v Praze ve věci do 31. 12. 2002 nerozhodl, převzal dnem 1. 1. 2003, kdy nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), v souladu s ustanovením § 132 s. ř. s. neskončenou věc, u níž byla dána věcná příslušnost vrchního soudu, Nejvyšší správní soud a dokončí v ní řízení.

Podle ust. § 130 odst. 1 s. ř. s. postupuje Nejvyšší správní soud v tomto řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu má Nejvyšší správní soud za prokázané, že žalobce podal proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 6. 2000 č. j. MHMP 6281/2000/DOP-03/R-Mo odvolání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno 16. 6. 2000. Žalovanému jako odvolacímu orgánu bylo odvolání se spisem předloženo dne 28. 6. 2000.

Podle § 49 správního řádu v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na podkladě dokladů předložených účastníkem řízení, rozhodne správní orgán bezodkladně. V ostatních případech, nestanoví-li zvláštní předpis jinak, je správní orgán povinen rozhodnout ve věci do 30 dnů od zahájení řízení. Ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 60-ti dnů. Nemůže-li správní orgán v těchto lhůtách rozhodnout, je povinen o tom účastníka řízení s uvedením důvodů uvědomit.

Odvolací řízení je v souladu s § 18 odst. 2 správního řádu zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. Odvolací řízení má dvě fáze. První fáze je zahájena tím, že odvolání je podáno u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, a tento orgán, nerozhodne-li o odvolání, předloží je se spisovým materiálem odvolacímu orgánu nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy mu odvolání došlo. Předložením odvolání odvolacímu orgánu je zahájena druhá fáze odvolacího řízení a od tohoto okamžiku začíná běžet 30-ti, resp. 60-ti, denní lhůta pro rozhodnutí o odvolání. Tato lhůta je však pouze pořádková, což znamená, že nemá bezprostřední vliv na práva účastníků řízení. I když tedy v daném případě žalovaný od předložení odvolání se spisem o něm rozhodl až za více než rok, nemohlo mít toto porušení ustanovení o řízení vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst.1 s. ř. s., když žalobce, který nebyl ve věci úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu